

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Z. H.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Bergerem, advokátem se sídlem Bělocerkevská 1037/38, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2009, č. j. 1 Ca 14/2008 - 63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze. Tímto rozsudkem městský soud zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje („žalovaný“) ze dne 24. 4. 2007, č. j. 36266/2007/KUSK.

[2] Citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou ze dne 14. 2. 2007, č. j. MUKV-5481-PRST-478/OD-2006, kterým byl stěžovatel shledán vinným z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení §

22 odst. 1 písm. f) bod 8. a písm. h) a l) a přestupku proti občanskému soužití podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Za to byl potrestán pokutou ve výši 25 000 Kč a zákazem činnosti, spočívajícím v řízení všech motorových vozidel na dobu jednoho roku.

[3] Ke spáchání přestupků mělo dojít tak, že dne 27. 8. 2006 v blíže upřesněném čase a místě stěžovatel řídil osobní automobil, kterým vjel do křižovatky, přičemž však nedal přednost v jízdě jinému osobnímu automobilu, jedoucímu po hlavní komunikaci, takže došlo ke střetu a ke hmotné škodě na obou vozidlech a ke zranění E. F., která seděla jako spolujezdkyně ve druhém vozidle.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Stěžovatel proti tomuto rozsudku v kasační stížnosti uplatňuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), když namítá vady správního řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit.

[5] Stěžovatel argumentuje zejména ustanovením § 4 písm. a), b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, z něhož dovozuje, že předmětná skutková podstata přestupku je naplněna pouze tehdy, jestliže byla prokázána příčinná souvislost mezi zaviněným porušením povinností a újmou na zdraví.

[6] V daném případě údajně byla porušena zákonná povinnost poškozené – nebyla připoutána bezpečnostním pásem [§ 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.]. Stěžovatel tvrdí, že kdyby připoutána byla, nevznikla by ani škoda. K tomu stěžovatel dále uvádí, že jeho věrohodnost není nižší než věrohodnost osob cestujících s poškozenou a byla proto povinnost správních orgánů zjistit všechny rozhodné skutečnosti a nikoliv dát přednost tvrzení poškozené před stěžovatelem.

[7] K odkazu na lékařskou zprávu, coby důvodu pro odmítnutí znaleckého posudku, stěžovatel uvádí, že v této zprávě je popsáno zranění jako takové a nikoliv odpověď na otázku, jak k němu došlo, resp. mohlo dojít. Protože správní orgán neměl dostatečnou odbornou erudici pro zodpovězení této odborné otázky, měl ustanovit znalce.

[8] Stěžovatel nesouhlasí ani s tím, že námitka posouzení bezpečnostních systémů vozidla VW Golf měla být uplatněna ihned po nehodě. Nepředpokládal totiž, že takové posouzení bude potřebné a bylo věcí zasahujících policistů, aby tento důkazní prostředek zajistili.

[9] Ze všech popsaných důvodů navrhuje stěžovatel napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[10] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud poté, co zjistil, že jsou splněny všechny procesní podmínky

pro věcné projednání a rozhodnutí kasační stížnosti, přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[12] Stěžovatel uplatnil kasační důvod zakotvený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tzn. namítá vady správního řízení a tyto spatřuje v dostatečném neprokázání toho, zda poškozená byla připoutána bezpečnostními pásy.

[13] K tomu je třeba uvést, že podle ustanovení § 4 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb. je při účasti na provozu na pozemních komunikacích každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, zejména aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, a dále řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem. Podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) stejného zákona je přepravovaná osoba povinna být za jízdy připoutána na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.

[14] V nyní projednávané věci z obsahu správního a soudního spisu plynou zejména následující skutečnosti:

- Správní orgán I. stupně při svém rozhodování vycházel z prokázání spáchání předmětné dopravní nehody dne 27. 8. 2006 a z toho, že při ní došlo ke zranění poškozené E. F. (spolujezdce vozu VW Golf), která utrpěla pohmoždění hrudníku a kolena. Hmotná škoda na tomto vozidle vznikla ve výši 39 000 Kč. K nehodě došlo v důsledku pochybení stěžovatele, který vjel do křižovatky, aniž dal přednost v jízdě osobnímu vozidlu VW Golf řidiče J. O. Toto zavinění ostatně přiznal samotný stěžovatel v protokolu o podání vysvětlení ze dne 27. 7. 2006.
- Z výpovědi svědků J. O. a K. D. (spolujezdce sedící na zadním sedadle) a poškozené E. F. plyne, že ve vozidle byli všichni připoutáni bezpečnostním pásem a při střetu vozidel došlo k vystřelení airbagů. Poté všichni vystoupili z auta, protože se z airbagů začalo kouřit. E. F. se po chvíli udělalo špatně, nemohla dýchat, bolel ji hrudník a hlava a měla oteklé koleno. Proto přítomní policisté zavolali záchranku. Skutečnost, že poškozená F. byla v okamžiku nehody připoutána bezpečnostním pásem, tedy potvrdila samotná poškozená a svědci O. a D.
- Stěžovatel již před správním orgánem I. stupně vypověděl, že sice přestupek spáchal, nicméně že poškozená nebyla připoutána bezpečnostním pásem a k jejímu zranění proto nedošlo v přímé souvislosti s nehodou. Proto také jeho právní zástupce navrhl vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, v němž by znalec zodpověděl otázku, zda by k tomuto zranění došlo i za předpokladu, že by byla poškozená připoutána. Zároveň navrhl vypracování znaleckého posudku na technický stav předmětného vozidla VW Golf.
- K tomu správní orgán I. stupně v odůvodnění shora označeného rozhodnutí uvedl, že oba návrhy na doplnění dokazování jsou bezpředmětné, protože by prokazovaly věci, které již prokázány byly. Znalecký posudek na technický stav vozidla měl být navržen okamžitě a nikoliv až půl roku po dopravní nehodě, kdy došlo k technické manipulaci s ním. Navíc, toto vozidlo již odkoupila pojišťovna Kooperativa. Připoutání poškozené bezpečnostními pásy prý bylo prokázáno výpověďmi svědků a také charakterem způsobeného zranění: k nárazu totiž došlo právě do míst, kde poškozená seděla, a pokud by připoutána nebyla, zcela určitě by utrpěla zranění závažnější.

[15] Na základě shora popsaných skutečností Nejvyšší správní soud konstatuje, že stížnostní námitka se koncentruje na neprovedení dvou znaleckých posudků, a to z oblasti zdravotnictví a posouzení bezpečnostního systému předmětného vozidla VW Golf. V tom stěžovatel spatřuje vady správního řízení, a to takové intenzity, že to mohlo ovlivnit zákonnost správních rozhodnutí a pro tuto vadu měl městský soud zrušit rozhodnutí žalovaného.

[16] K tomu je třeba uvést, že i ve správním řízení a rozhodování je podle ustálené judikatury zdejšího soudu a Ústavního soudu třeba trvat na tom, že nesmí nastat situace označovaná jako „opomenutý důkaz“. To znamená, že pokud účastník řízení navrhne provedení důkazu, musí jej správní orgán provést, a pokud tak neučiní, je povinen přesvědčivě a racionálně odůvodnit, proč považoval provedení navrženého důkazu za nadbytečné či nepodstatné.

[17] V nyní projednávané věci stěžovatel, resp. jeho právní zástupce, navrhl provedení obou znaleckých posudků dne 22. 1. 2007, v souvislosti s vyjádřením obviněného (stěžovatele) k přestupku. Tento návrh byl odůvodněn tvrzením, že poškozená E. F. nebyla v době nehody připoutána a je proto třeba posoudit, zda by ke zranění došlo i tehdy, když by připoutána byla. Navíc, řidič vozidla J. O. připoután byl a k jeho zranění nedošlo.

[18] Správní orgán I. stupně na tyto návrhy zareagoval shora popsaným způsobem, tj. odmítl jejich provedení pro bezpředmětnost. Stejně názor zaujal rovněž žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, který navíc uvedl, že tvrzení stěžovatele, že bezprostředně po střetu vozidel viděl, že poškozená není připoutána, neodpovídá skutečnosti, jelikož bylo prokázáno vystřelení obou předních airbagů, z nichž se začalo kouřit a proto všichni vystoupili. Průkazným důkazem o použití bezpečnostního pásu E. F. je rovněž lékařská zpráva vystavená nemocnicí ve Slaném, z níž je patrné, že jmenovaná utrpěla pohmoždění hrudníku a toto zranění se projevovalo bolestí hrudní kosti při dotyku a hlubokém nádechu. Toto zranění přesně odpovídá nárazu vozidla pravou přední částí, kde poškozená seděla, do levé přední části vozidla stěžovatele, kdy se nárazem poškozená posunula dopředu, přičemž tento posun byl zachycen bezpečnostním pásem. Kdyby bezpečnostní pás použit nebyl, bylo by zranění s velkou pravděpodobností vážnější, a to hlavně v oblasti krční páteře v důsledku vystřeleného airbagu. Neprovedení důkazu znaleckým posudkem technického stavu předmětného vozidla odůvodnil žalovaný tím, že příslušné bezpečnostní prvky byly funkční a byly použity. Není relevantní zkoumat, zda by v případě dalších bezpečnostních prvků došlo ke zranění, jelikož jediným povinným prvkem je právě bezpečnostní pás, který použit byl.

[19] Nejvyšší správní soud dospívá na základě shora uvedených skutečností k závěru, že v daném případě nedošlo k jevu, označovanému jako „opomenutý důkaz“. Shodně s městským soudem je totiž třeba konstatovat, že správní orgány obou stupňů sice oba navržené důkazy neprovedly, nicméně toto neprovedení řádně a přesvědčivě odůvodnily. V tomto směru je třeba poukázat na souladnou výpověď svědků O., D. a poškozené F., že jmenovaná v okamžiku nehody byla připoutána bezpečnostním pásem. Naopak nepřilíš věrohodnou se jeví výpověď stěžovatele, který vskutku velmi obtížně mohl za situace vystřelení airbagu dobře vidět, že poškozená připoutána nebyla. Existenci zranění poškozené F. v důsledku předmětné dopravní nehody nezpochybnil ani samotný stěžovatel a výklad žalovaného o způsobení právě tohoto typu zranění v důsledku použití

bezpečnostního pásu je zcela přesvědčivý a není třeba jej doplnit o závěry znaleckého posudku.

[20] Městský soud správně poukázal i na ustanovení § 56 správního řádu (č. 500/2004 Sb.), které je založeno na principu subsidiarity provedení důkazu znaleckým posudkem pouze tehdy, závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají. V daném případě se však – s ohledem na konkrétní okolnosti věci - zjevně nejednalo o otázku, která přesahovala odborné znalosti rozhodujících úředních osob. Pokud totiž za situace, kdy určitý průběh události odpovídal svědeckým výpovědím, byl potvrzen typem vzniklého zranění a neodporoval ani elementárním pravidlům logiky, nebylo třeba jej doplňovat o navržené znalecké posudky. Názor městského soudu o jejich nadbytečnosti proto zdejší soud považuje za správný. Navíc, ohledně věrohodného a smysluplného posouzení technického stavu vozidla VW Golf, toto bylo s ohledem na časový odstup nemožné. Zcela správně pak žalovaný odůvodnil nadbytečnost tohoto znaleckého posouzení, jelikož funkčnost airbagů byla prakticky prokázána v průběhu dopravní nehody. Jediným předepsaným povinným bezpečnostním prvkem jsou přitom pásy, které byly rovněž použity a skutečnost, že řidič O. nebyl zraněn vůbec a poškozená F. pouze lehce, potvrzuje jejich funkčnost.

[21] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[22] Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu

